GÜL

Gül dediğin Gül kokar,
Salınır da gür kokar,
Açılır da yaprak yaprak,
Toprağında bal kokar.

Gül dediğin gülden olur,
Aşığı bülbülden olur,
Salınır da seher vakti,
Yalvarışı dünden olur.

Gül dediğin gönüldendir,
Derdine dermân olur,
İçilir de mehtâp gibi,
Rûhuna ilhâm olur.

Gül dediğin sevdalıdır,
Yârine handân olur,
Aşık için Gül gerek,
Gülsüz hayat zindân olur.

Gül dediğin rengârenk,
Yüreğinde zevk olur,
Geçilir de serden,
Uğruna cenk olur.

Gül seven gülşen olur,
Sûret-i Rahşân olur,
Gülüne düşman olan,
Gülmez ki perîşan olur.

Gül dediğin seyrân olur,
Seyreyleyen hayrân olur,
Lisânında Gül bitmeyen,
Cümle-i vîran olur.

Gül kalbinde hoş olur,
Gülsüz beden nâhoş olur,
Gülden mahrum âdem isen,
Mevsimlerin kış olur.

Gül çehrende tâç olur,
İçtiğin ilaç olur,
Gülsüz bahçe olur mu ki ?
Toprak ona muhtaç olur.

Gül dedin canandır,
Gönülde heyecandır,
Gülün Güle cevabı,
Yine candır, canandır.

Behçet Gündüz
(Sevda Mevsimi adlı şiir kitabımdan)